

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.998 van 31 maart 2004
in de zaak A. 117.210/VII-25.877**

In zake : XXX
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. MEULEMANS,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Koningin Astridlaan 143

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 22 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 4 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat P. MEULEMANS, verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 17 september 1999 en verklaarde zich op 20 september 1999 vluchteling.

1.2. Op 12 oktober 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 25 januari 2002 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt :

"(...)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 6 december 2001 op uw gekozen woonplaats.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par 2, al.2.).

U kan tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring of/en een beroep tot schorsing, eventueel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, instellen voor de afdeling Administratie van de Raad van State. Deze beroepen zijn niet opschortend."

Dit is de bestreden beslissing;

Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel inroept, dat luidt als volgt:

"(...)

Schending van artikel 52 par. 2, al. 4, artikel 57/16 lid 4 en lid 5 van de Vreemdelingenwet en de motiveringsplicht

Aangezien het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen bij beslissing van 25 januari 2002 besluit tot de weigering van verblijf door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 12 oktober 2000:

Dat deze beslissing haar grondslag zou moeten vinden in artikel 52 dat voorziet dat een vluchteling niet zal toegelaten worden in het Rijk te verblijven wanneer deze binnen de maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven;

Dat verzoekster bij brief van 6 december 2001 werd opgeroepen om een interview af te leggen op 3 januari 2002 (stuk 3) doch zij omwille van een depressie op die dag niet aanwezig kon zijn zodat dezelfde dag nog de voormalige raadsman bij brief van 3 januari 2002 aangetekend aantal middelen werden toegelicht (stuk 4);

Dat verzoekster dus tijdig reageerde conform artikel 52 van de Vreemdelingenwet doch het CGVS zonder enige motivering een negatieve beslissing betekende met de melding "Steunend op artikel 52 van de Vreemdelingenwet meen ik dat Uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping vervat in de brief die U aangetekend werd verstuurd op 6 december 2001 op Uw gekozen woonplaats " (stuk 1);

Dat verzoekster vermoedde dat de brief van haar vorig raadsman niet was toegekomen en de materiële vergissing trachtte recht te zetten bij brief van haar huidige raadsman dd 6 februari 2002 (stuk 5);

Dat hierop werd gereageerd bij brief van 15 februari 2002 door het CGVS met de melding dat de procedure bij het Commissariaat-generaal is afgesloten doch zonder verdere motivering (stuk 6);

Dat m.a.w. doordat de brief van de vorige raadsman op 3 januari 2002 aangetekend werd verzonden en er dus binnen de maand werd gereageerd vanaf de verzending kan gesteld worden dat aan artikel 52 par 2 van alinea 4 werd voldaan;

Dat verzoekster immers wel degelijk belang hecht aan de afwikkeling van haar procedure;

Zie RvSt. Nr. 58 090, 9 februari 1996, Rev. Dr. éfred 1996, met noot 73, T. Vreemd. 1996, 68,

Aangezien het CGVS nooit heeft gemotiveerd waarom zij niet wou ingaan op het verzoek tot heroproep noch op de vraag naar de gronden van de technische weigering;

Aangezien het artikel 52 par. 2 al. 4 trouwens werd ingevoegd om aan te tonen dat de asielzoeker een blijvende belangstelling moet vertonen voor de aangevatte asielpprocedure;

Zie Memorie van Toelichting

Zie Vluchtelingen, Dirk Vanheule, blz. 153, nr. 379, 1998

Aangezien enkel de bewuste onttrekking aan de procedure getuigt van een gebrek aan belangstelling in het resultaat van de erkenningsaanvraag;

Zie Vluchtelingen, Dirk Vanheule, blz 153, nr. 380, uitgave 1998

Aangezien m.a.w. artikel 52 par. 2 al. 4 werd geschonden, minstens aan de motiveringsplicht die het CGVS heeft wanneer zij een bevestigende weigeringsbeslissing uitspreekt zonder enige vermelding naar het interview afgelegd voor de D.V. of de inhoud van de brief van haar vorig raadsman;"

Overwegende dat het evident is dat de brief die de raadsman van de verzoekende partij op 3 januari 2002 aangetekend naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen had verzonden nooit vóór het op 3 januari 2002 vastgestelde verhoor is toegekomen; dat de verzoekende partij niet te gepasten tijde haar motief voor het niet-verschijnen aan de commissaris-generaal heeft kenbaar gemaakt; dat in de bewuste brief overigens niet wordt gezegd om welke reden de verzoekende partij niet kon verschijnen op het verhoor; dat de bestreden beslissing is gemotiveerd nu zij de feitelijke elementen aangeeft die de commissaris-generaal ertoe gebracht hebben artikel 52, § 2, 4/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) toe te passen; dat niet wordt betwist dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping voor het verhoor, noch aan de vraag om inlichtingen; dat deze vaststelling volstond om de door de minister uitgesproken weigering van verblijf te bevestigen; dat de commissaris-generaal te dezen impliciet maar zeker mocht veronderstellen dat een asielzoeker die, zonder daarvoor een geldige reden te kunnen invoeren, geen belangstelling heeft voor het onderzoek van zijn asielaanvraag, het risico loopt dat die aanvraag onontvankelijk wordt verklaard; dat dergelijk evident gevolg, dat overigens in een uitdrukkelijke wettekst werd neergelegd, geen nadere motivering behoeft;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenendertig maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.